

går i betingede CVU'er, altså CVU'er, som er etableret som et samarbejde mellem formelt selvstændige institutioner, der i løbet af en 3-års-periode skal afprøve, hvordan et CVU fungerer.

Under debatten er det også fremgået meget klart, at spørgsmålet om udviklingsmidler, og hvem der skal have dem, jo selvfølgelig er afgørende, når man skal drøfte, hvorvidt der er tale om et reelt valg. Spørgsmålet om hele finansieringen er også afgørende.

Det næste problem, jeg skal nævne, er professionsbachelorerne. Det er en ny titel, som indføres med dette lovkompleks. Lovteksten giver hovedsagelig ministeren hjemmel til at definere indholdet, men det fremgår af bemærkningerne til loven, at visse typer af MVU'er med professionsbachelortitlen skal være ligestillet med universiteternes bachelorniveau. Det skal afklares, hvad det betyder.

Jeg vil gerne konkretisere betragtningerne omkring bachelortitlen og gøre opmærksom på, at der omtales det forhold i § 2, stk. 2, omkring lov om mellemlange videregående uddannelser, at en lang række uddannelser inden for de erhvervsproglige, erhvervsøkonomiske bacheloruddannelser kan rykkes ned i eller rykkes hen, kan man sige, i disse MVU'er og disse centre.

Vi finder, at det indebærer store problemer. Så store problemer, at vi gerne ser denne paragraf afskaffet. Det hænger jo sammen med hele spørgsmålet om, hvorvidt den her øvelse på nogle punkter risikerer at medføre en devaluering, så man f.eks. går fra forskningsbaseret til ikkeforskningsbaseret undervisning. Vi kan selvfølgelig ikke være med til, at der sker en devaluering af uddannelser.

Det er ikke det centrale i forslaget, for selve forslaget har jo selvfølgelig som mål at sikre en bedre uddannelse, men vi er da opmærksom på de ikketilsigtede effekter. Eller er det her en tilsigtet effekt, kunne man jo så spørge?

Endelig er det selvfølgelig vigtigt at være opmærksom på, at når man laver sådan et CVU, så er der noget, der hedder pengemidler. Selvfølgelig kan man godt trylle, og selvfølgelig er der noget, der hedder sjæl. Selvfølgelig er der noget, der hedder engagement, men jeg tror ikke, at man skal forvente eller forlange, når man er kommet med et – så kan vi diskutere, om det har været et mildt eller halvmildt – diktat fra oven, at folk vil lægge alt for mange frivillige overarbejdstimer i det her. Det tror jeg ikke, og

derfor er det også spørgsmålet om, hvorvidt der vil blive afsat midler til at udvikle de her centre. Det synes jeg da er et springende punkt.

Til sidst skal jeg berøre problemet omkring Danmarks Pædagogiske Universitet. Vi har sympati for tanken om at skabe et pædagogisk universitetscenter, men der er nogle forhold, som vi gerne vil sikre os, for at det kan blive en lykkelig proces.

Det ene er, at den forskning, der foregår inden for pædagogik, psykologi m.m., ikke bliver centraliseret på et pædagogisk storuniversitet.

For det andet: Vi savner løfter om ressourcer til etablering af et pædagogisk universitetscenter.

For det tredje: Vi ønsker ikke at skære forbindelsen over mellem efteruddannelse og danske folkeskolelærere og forskning. Vi mener, at det miljø, der hidtil har været opbygget omkring DLH – historisk set har det været blandet – har været af enestående karakter og givet danske folkeskolelærere en enestående mulighed. Derfor skal vi selvfølgelig fortsat fastholde, at folkeskolelærere får efteruddannelsesmulighed med hensyn til at få en forskningsbaseret uddannelse og ikke blot en forskningstilknyttet.

Endelig er det vigtigt for os at markere, at de pædagogiske centre, vi har, og forskningsmiljøer, vi har rundt omkring i landet, skal bevares, administrativt, økonomisk, osv. Det gælder AUC, det gælder IPN, det gælder RUC m.m.

Sammenfattende kan jeg sige, at vi altså ikke deler ønsket om at starte uddannelsesdebatten på den her måde. Jeg har også markeret, at får vi styrket demokratifladen afgørende, får vi sikret en virkelig forskningsbaseret undervisning, får vi sikret et reelt valg m.m., jamen så vil vi overveje at se, om vi kan stemme for det her forslag. Men jeg må også vedgå, at jo mere jeg læser det, jo mere kritisk er jeg faktisk blevet.

(Kort bemærkning).

Thorstein Theilgaard (SF):

Bare et enkelt spørgsmål til hr. Søren Kolstrup, som udtrykte sig, sådan hørte jeg det i hvert fald, noget skeptisk over for professionsbachelortitlen. Så ville jeg bare spørge, hvad der har fået Enhedslisten til at ændre holdning fra den institutionsredegørelse, der var for ca. 1 år siden i februar 1999, hvor hr. Søren Kolstrup som ordfører sagde, at Enhedslisten også er tilhænger af sådan et system. Jeg kunne godt tænke mig at få præciseret, hvad der er sket i det år.